

Négy év a páneurópai diverzitásért

A páneurópai biológiai és tájképi sokféleség stratégiáját négy éve egy Szófiában tartott miniszteri konferencián fogadták el. Az azóta eltelt időszak értékelését a Strategy Bulletin 1999. 15/16. számban olvashatjuk.

Eszerint a tények nem éppen biztatók a természetvédelem számára. Nem kap kiemelt hangsúlyt a politikai tevékenységben, az ökonómiai környezet agresszív vele szemben, a természet iránti érzékenység alacsony fokú, a gazdasági faktor és a természetvédelem közötti kapcsolatok nem kielégítőek, de még a természetvédők táborán belül sincs összhang.

A természet nyelve rendkívül gazdag – állapítják meg –, de sem nem beszélnek, sem nem hallgatják, jóllehet erre a társadalmon belül lenne lehetőség, mint amilyen a törvényhozás, gazdálkodás és tervezés. A természetvédőknek jobban rá kellene hangolódniuk erre a nyelvezetre és üzenetét hatékonyabban tolmácsolni a közvélemény és a döntéshozók felé.

Az 1992-es riói konferencia integrációt teremtett és új irányba fordította a természetvédelmi politikát. A Don Quijote-i reménytelen küszködés helyett a többi szereplőt rá kellene venniük a közös célok megvalósítására, mint amilyen a tartamos életlehetőség, a természet figyelembevétele és ezekkel a közös jövő szolgálatára.

Ref. Dr. hc. dr. Szodfridt István

A tulajdonosi jogok és a vadászat

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéleznie kellett 10 francia mezőgazda keresete ügyében. Utóbbiak azt sérelmezték, hogy a Loi Verdeille néven ismert jogszabály kényszerűen arra kötelezi a meghatározott küszöbérték alatti terület nagysággal rendelkező földtulajdonosokat, hogy a területileg illetékes vadásztársaság tagjaivá legyenek, és kötelesek legyenek túrni a nekik nem

tetsző tevékenységet földjükön. A bíróság a földtulajdon szabad és kényszerű korlátozástól mentes használata mellett döntött, és fentartotta azt a lehetőséget, hogy a földtulajdonosok maguk döntenek vadásztársasági tagságuk ügyében.

(Strategy Bulletin, 1999. 15/16. sz.)

Ref. Dr. hc. Dr. Szodfridt István

Millenniumi vadásznapiok Tatán

A Komárom-Esztergom megyei vadászok régi vágya teljesül azzal, hogy házigazdái lehetnek a „Millenniumi Vadásznapiok 2000. szeptember 2–3.” rendezvénynek, amely egyben az ez évi vadásznapi rendezvénysorozat legkiemelkedőbb eseménye.

A Tatai vár és Öreg-tó természetes,

festői szép környezete ad otthont a millenniumi gondolatok jegyében rendezett országos központi kétnapos programnak. A Tatai-medence, a Vértes és a Gerecse történelmi vadászati múltja teszi méltóvá a helyszínt e rangos eseményre.

Elmondhatjuk, hogy ma már teljes lendülettel folynak az előkészületek, amelyben a szervezőbizottság a korábbi vadásznapi programokon túlmenően sok új és látványos elemet épít be. A rendezvény, amely várhatóan nagy hazai érdeklődésre számíthat, vendégül látja Tata öt országban lévő testvérvárosaiából (Alkmaar, Arenzano, Danmari le Lis, Gerlingen, Szőgyén) idelátogató delegációkat. Ezen a két napon a város vendégeként részt vesznek a rendezvényen az Európai Unió országainak nagykövetei és hazánkból számos vendég. A vadásznapiokra mindenkit szeretettel várja a Vadásznapiok Szervező Bizottsága.

Felvilágosítás: Dr. Jakabházy Miklós, Schweighardt Otto, tel.: (34) 384-063.

Fogorvosnál

Egy éve a DUNAKER-es különszámban vettem fel a gondolatot, hogy használjuk ki a fodrászoknál, fogorvosoknál várakozók idejét úgy, hogy az oda eljuttatott kiadványainkkal is tájékoztassuk a közvéleményt.

Sajnos néhány éve fogorvosfüggő lettem. A hőskorszak sarkutazóimnak sorára jutottam. Ép, egészséges fogaimat eresztette el az íny. Az a néhány, ami megmaradt a felsőkből, pillérként szolgál a készülő hídboz. Még az a szerencsém, hogy a kész hídról lepillantva tökéletes és hiánytalan alsó rágóképződményeket lehet majd látni.

Bevallom őszintén, szándékosan búzom az időt a hidépítési munkálatok alatt. Nem a fájdalomtól való félelem miatt, hanem mert a világ legszebb szemű fogorvosbölgyének keze alatt a fájdalom is egész más. Ráadásul imádja az erdőjárást és mindent, amit az erdőben való barangolás nyújt.

Nos, elvittem a váróba néhány Erdészeti Lapot, olvassa csak a sok fogfájós. (Lehet, hogy akad közöttük egy-két mazochista.) A múltkor hosszabb időt vettem igénybe a fogcsiszolás, így tovább tartott a természetéről kialakult disputa. Ami értelemszerűen többnyire egyoldalú, hiszen míg fogam fehéret mutoga-

tom, csak egy-egy Homo erectusi bangot préselbetek ki gégefőmből.

Míg az én imádott orvosom dolgozik, sok érdekeset tudhatok meg az emberiség és a természet viszonyáról, az evolúció fogakat érintő majdanjáról. (Megnyugtathatom a fogorvostól retteggőket, hogy már csak pár tízezer évet kell várni, és nem lesz fogfájás, mert fogazatunk elcsökevényesedik a sok pépes és előre főzött étel következményeként.)

No de térjünk vissza az Erdészeti Lapokhoz. Egy-egy öblítéskor szóhoz jutva egy-két mondatot feleltem az elhangzottakra, majd újabb témát felvetve hallgattam csodálatos doktornőm természetfilozófiáját. Elmenetelem előtt az erdészekre terelődött a szó.

A fogdoktornőben lelkes hívőnket tisztelgetjük, így megemlítettem, hogy a társadalom milyen báládatlan velünk. Már ami a megűtlésünket illeti. Vigasztalt, nem biszi, hogy ilyen sötét a helyzet és biggyem el, hogy az emberek többsége nem erdészellenes.

Szavait ékesen igazolta, hogy kilépve a sajátosan kellemes kínzókamrából, a sorukra váró bárom beteg közül kettő az Erdészeti Lapokat forgatta.

Pápai Gábor